

Posudek oponenta diplomové práce

Bc. David Sarpong: Přímé zahraniční investice jako alternativa oficiální rozvojové spolupráce v Subsaharské Africe

Téma, na které se David Sarpong ve své práci zaměřil, považuji za velmi zajímavé, nosné a užitečné – např. při formulování strategie české rozvojové spolupráce. Její zpracování hodnotím kladně a pokládám je za zdařilé, byť mohlo být ještě lepší, kdyby byla práce více konzultována s vedoucím (tj. se mnou). I proto mám k práci několik místy kritických poznámek.

Předně, úvod je příliš stručný a chybí v něm nástin teoretického rámce, zpracování tématu v dosavadní literatuře a jasně definovaná výzkumná otázka, podotázky a případně hypotézy, které by se vzhledem k tématu nabízely. V textu působí rušivě používání jiného fontu (např. s. 5–6) a vyskytuje se rovněž neshoda podmětu s přísudkem, chyby v interpunkci apod. Po stránce stylistické se autor nevyvaroval mnohdy komplikovaným větným konstrukcím, které jsou navíc v kombinaci s chybnou interpunkcí jen stěží srozumitelné (např. „*Vycházejíc z Organizace pro evropskou hospodářskou spolupráci (OECE), která úspěšně implementovala Marshallův plán pro rekonstrukci Evropy zřehnutované po 2. světové válce, s postupně přibývajícímí neevropskýmí členy byla Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj založena roku 1961*“ – s. 17). Po formální i obsahové stránce by práci prospěla větší provázanost a souvislejší plynoucí text mezi jednotlivými kapitolami. Nedobře rovněž působí žonglování se zkratkami „GDI“ a „HNI“, kterou autor vytvořil pro v česku zavedenou zkratku „HND“ – hrubý národní důchod, anglicky „Gross National Income“, tedy GNI (s. 29). Oceňuji autorovu kreativitu v názvu kapitol, jen je škoda, že se ho nedržela v celé práci a někde ji nahradil bezostyšný minimalismus (např. kap. „7.3 FDI v SSA,“ která už má blízko k písni Zkratky od Ivana Mládka).

Velmi pozitivně na druhou stranu hodnotím autorův kritický přístup a nepochybné analytické dovednosti, které prostupují celou práci, včetně samotné koncepce a výzkumného designu. Nejvíce pak rezonují v diskusi a závěru, kde autor zdařile porovnává výsledky své analýzy z dřívějšími teoretickými předpoklady a dochází k zjištění, že „*aby mohla být oficiální rozvojová asistence nahrazena soukromými investicemi, musí hostitelská země disponovat kvalitní absorpční kapacitou zejména v podobě dobré fyzické infrastruktury a úrovně lidského kapitálu, který je hodnocen především faktory vzdělání a zdraví.*“

Pravda, někdy mohl jít autor ještě dál – např. v případě popisu ghanského „raketového růstu průmyslu“ v roce 2010, který nebyl způsobený ničím jiným, než změnou základního roku pro výpočet HDP (tuším že z roku 1993 na 2007), ale to je obecný argument, který lze aplikovat na drtivou většinu odborných textů.

Práci celkově považuji za velice zdařilou a rozhodně ji **doporučuji k obhajobě.**

V Českém Meziříčí 14. 1. 2019

Mgr. Jan Prouza, Ph.D.